

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

D O M

afsagt af Højesteret torsdag den 2. maj 2002 i sag

II 35/2001

J. [REDACTED]

(advokat Asger Larsen)

mod

Patientskadeankenævnet

(kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 1. afdeling den 14. december 2000.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hornslet, Poul Sørensen, Per Sørensen, Jørgen Nørgaard og Jytte Scharling.

Appellanten, J. [REDACTED] har gentaget sin påstand.

Indstævnte, Patientskadeankenævnet, har påstået stadfæstelse.

Til brug for Højesteret er det yderligere oplyst, at J. [REDACTED] ved afgørelse truffet den 29. januar 1998 af Københavns Statsamt, Revaliderings- og Pensionsnævnet, er tilkendt mellemste førtidspension, idet hans erhvervsevne anses for at være nedsat med omkring 2/3.

Højesterets bemærkninger.

Ved Patientforsikringens afgørelse af 18. juli 1998 er det lagt til grund, at optimal behandling af J. [REDACTED] ville ha-

ve tilsagt, at han var blevet indlagt på sygehuset til observation den 16. maj 1994, at man under en sådan observation ville have bemærket den forværring af hans tilstand, der indtrådte kort efter udskrivelsen natten mellem den 16. og 17. maj, og at sygehuset dermed ville have iværksat relevant behandling på et tidligere tidspunkt. På baggrund af de lægelige erklæringer kan Højesteret tilslutte sig denne vurdering.

Efter de lægelige erklæringer og oplysningerne om den medicinske behandling af J. [REDACTED] under hans indlæggelse den 18. maj lægger Højesteret til grund, at det var blodfortyndende behandling, der ville være blevet iværksat.

Med hensyn til årsagsforbindelsen i relation til merskaden som følge af den forsinkede behandling går Retslægerådet i sin erklæring af 3. februar 2000 - under henvisning til at der ikke findes større kontrollerede kliniske undersøgelser vedrørende effekten af blodfortyndende behandling - ikke videre end til at udtrykke, at det er "muligt", men ikke "overvejende sandsynligt", at J. [REDACTED] symptomer på længere sigt var bedret noget, såfremt blodfortyndende behandling var blevet iværksat på et tidligere tidspunkt. Uanset denne erklæring finder Højesteret - på linie med Patientforsikringen, men i modsætning til Patientskadeankenævnet - at der foreligger en situation omfattet af patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 1, dvs. at det i patientforsikringslovens forstand er overvejende sandsynligt, at den skade, der er overgået J. [REDACTED] i et vist omfang ville være undgået, hvis han var blevet undergivet den nævnte optimale behandling. Højesteret lægger herved vægt på, at det modsatte resultat - at der ikke foreligger en af § 2, stk. 1, nr. 1, omfattet situation - ville være ensbetydende med, at en patient, der undergives en fejlagtig sygehusbehandling, ville blive dårligere stillet i henseende til vurderingen af årsagssammenhæng mellem fejl og skade, end tilfældet var før patientforsikringslovens indførelse, jf. bl.a. højesteretsdommene U 1965.680, U 1967.828, U 1968.452, U 1993.908, U 1996.215 og U 1997.1628. En sådan forringelse af patienters retsstilling i henseende til spørgsmålet om år-

- 3 -

sagssammenhæng ville ikke være forenelig med, hvad der i forarbejderne til patientforsikringsloven er anført som et væsentligt formål med loven, jf. Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 3270, 3275 f og 3285 f.

På det foreliggende grundlag, herunder tilkendelsen af mellemste førtidspension svarende til en nedsættelse af erhvervsevnen med omkring 2/3, finder Højesteret, at der er overvejende sandsynlighed for, jf. patientforsikringslovens § 2, stk. 1, at der som følge af sygehusets forhold er tilføjet J [REDACTED] et erhvervsevnetab på ikke under de påståede 15%. Idet der ud fra denne forudsætning er enighed mellem parterne om den talmæssige opgørelse af det samlede erstatningskrav og om dets forrentning, tager Højesteret herefter J [REDACTED] påstand til følge.

Thi kendes for ret:

Indstævnte, Patientskadeankenævnet, skal anerkende, at appellanten, J [REDACTED], er berettiget til en yderligere erstatning på 519.901 kr. med renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16 fra den 16. maj 1994.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal Patientskadeankenævnet betale 40.000 kr. til statskassen og 60.000 kr. til J [REDACTED].

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 2. maj 2002.

Lisbeth Primdahl Østerby
assistent